

Nr 94
Juuni
2022

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Ajaleht asutatud 1995. a 16.
detsembril

9. klassi lõpetajad ja klassijuhataja Marika Riitmuru

60. lend 2022. aastal:

Mihkel Altsaar

Alar Ant

Daniel Enders

Elevi Lääts

Sereli Marandi

Mirtel Mutli

Rasmus Oja

Joosep Poolakese

Raoul Reinsoo

Risto Sirg

Mälestusi kooliajast

Ma mäletan, kui me olime algklassides, kui me veel all korrusel olime, siis peaagu iga vahetund mängisime jalgpalli või koera ja konti, ehk oli üks pall ja oli kaks viskajat, kes olid joonte taga ja pidid üle nende viskama, kes olid keskel. Sellepärast olid ka laeplaadid kogu aeg paigast ära ja üks suurem poiss nimega Jan aitas plaadid kogu aeg paika panna.

Ma olin algklassis enda arust päris hea õpilane, aga pärast viiendat ma ei viitsinud enam üldse koolis käia ja selle tagajärjel läksid mu hinded, käitumine ja hoolsus suhteliselt halvaks.

Kui ma üheksandasse jõudsin ja mõtlesin, kuhu edasi minna õppima, tundus kõige parem valik gümnaasium ja kuna mu hinded olid väga halvad, siis nendega ma ei oleks gümnaasiumisse saanud ja ma hakkasin õppima.

Kunagi, kui me veel algklassis olime, pidime kogu aeg, kui pahandust tegime, Tiiu laua juures seisma, seal pidi olema iga vahetund, kuni nädal aega.

Joosep Poolakese, 9. klass

*Kalmetu Põhikooli
60. lennu lõpuaktus
18. juunil
kell 14.00
kooli õuealal*

Mälestusi põhikoolist

Mäletan kui läksin 1. septembril 2013. aastal Leie Põhikooli, seal oli tarkusekivi, millele enda soovid kirja/soovisime ning iga-aastasel kooli tutipäeval Võrtsjärves pestakse tarkusekivi 9. klassi lollustest puhtaks.

Ma olin vist äkki 9-aastane teises klassis, kui ma tulin oma uhiuue jalgrattaga kooli ning see sama päev sain direktorilt sõimata, kuna ma ei kandnud kiivrit, tol hommikul tahtsin kiivrit panna pähe, olin üksinda kodus ja tahtsin kiivrit kapi otsast kätte saada. Niisiis ronisin mööda kappi kapi otsa ning kapp kukkus ümber mulle otse peale, seal tagant kuskilt riulist kukkus mulle otsa ette haamer. Esimeses klassis sain elu esimese preemiareisi, reis oli Rootsi, käisime Stockholmis sealsetes muuseumites ning oli üks räigelt äge veetalune

muuseum, kus nägime vee peal sõitvaid paate ja vees ujuvaid kalu. Eksisin sinna suurde kruisilaeva ära, aga tänu Oliver Truule, kes lõpetas samuti Kalmetu Põhikooli, ta aitas mind oma ruumi. Neljanda klassi poole pealt vahetasin kooli ning läksin Leie Põhikoolist Viljandi Kesklinna Kooli.

Kalmetu kooli tulin 7. klassi. Siia kooli tultes on olnud elu parimad mälestused: parim klass, kõik on sõbralikud, koolikeskkond on normaalne, mind on õpetanud palju õpetajaid selles koolis: Ene Toomsalu, Marika Riitmurru, Keiti Takkel, Anne Freimuth, Viigi Tiits, Heljo Saar, Grete Sirge, Sirje Pöder, Angela Leiaru Indriko, Anneli Valgre, Eda Kivisild ja meie kooli direktor ja tööõpetuse õpetaja Andres Savi. Koolis on väga vahva seiklusring, oleme käinud huvijuht Kariniga ja teiste õpilastega palju kordi karti sõitmas, ujumas, airsofti mängimas ja põgenemistubades.

Alar Ant, 9. klass

Mäletan, et kui olin viiendas klassis, siis oli meil mingi matkapäev. Lõpp-punkt oli Tustis. Sealt pidime vist terve klassiga koos bussile minema, aga me otsustame mingi oma seltskonnaga minna ja selle eest jäime mina ja mõned klassivennad veel peale tunde. Meie klassijuhataja oli sel ajal Gerda. Ta õiendas meiega umbes viis minutit ja siis lubas meil kogu ülejäänud tunni lauamänge mängida. Meil on kokku olnud neli klassijuhatajat, aga Gerda oli mu lemmik. Mäletan, et temaga vaatasime kõik Harry Potteri filmid läbi ja üldse näitas ta väga palju filme meile.

Neljandas klassis osalesime klassiga taimeprojektil „Sõprusetera”. Meie klass kasvatas herneid. Pidime ka blogi pidama. See on kusjuures ikka veel internetis üleval. Pidime ka ise retsepti mõtlema, kus herned sees oleks. Rasmus pakkus välja, et teeks hernekokteili. Panime sinna külmutatud herneid, jäätist ja apelsini. See maitses isegi päris hästi.

Sireli Marandi, 9. kl

Mälestusi põhikoolist

Kohe põhikooli alguses ma tegin igasugust pahandust. Mäletan esimest märkust selgesti. Leidsin bussi oodates ühe musta anuma, mis eritas mingit valget vedelikku. Järgmine päev nägin, et oli märkus sellega mängimise eest. Ikka veel ei mõista, miks see seal on. Esimeses klassis tegin ühe kõige suurema jama, mis kunagi siin koolis teinud olen. Ma leidsin koos klassivennaga tükikese tahvlinätsu ja panin igasse ülemise korruse ukse lukku tükikese seda.

Teises klassis oli mul iga veerand käitumine mitterahuldav ja neljandal veerandil oli iga nädal märkus. Kожu minnes pandi mind nurka seisma ja sõimati. Kolmandas klassis suitsetasin koos kadunud klassivennaga sammalt ja saime mõlemad korralikult sõimata. Ülejäänud aastad olin ma korralik laps.

Mäletan, kui sai kooliaiaast korjatud õuntega bussis istekohti ostetud, sai metsas puhmastes peitust mängitud. Kooliala oli palju ilusam ilma trenaažöörideta ja suurte puudega. Mäletan, kuidas sai saali taga turnitud ja mängitud igasuguseid mängu.

Koolielu on enamjaolt kogu aeg sama olnud, kuid mõned traditsioonid on muutunud. Kõige rohkem kahju on jüriöö teatejooksust, mida ma alati iga aasta ootas. Tundide ajal olen ma alati sama palju jutustanud, aga nüüd ma oskan seda paremini varjata.

Kõige kurvem mälestus on aastal 2016 klassivenna surm. Ta oli mu väga hea sõber ja pinginaaber.

Meil on olnud 4 klassijuhatajat: Anneli, Gerda, Angela ja nüüd on Marika. Kõik on olnud väga toredad ja on kuidagi meie klassi üle elanud. Gerda ja Angela enam meie koolis ei tööta.

On olnud kurbi, huvitavaid, lõbusaid ja igat erinevat moodi mälestusi.

Mihkel Altsaar, 9. klass

Mäletan, et esimeses klassis viskas kehalise kasvatus õpetajal üle, et me kogu aeg liiga kaua riietasime, seega üks tund, kui me olime kõik peaaegu õigel hetkel valmis, v.a. Markus, kes hilines 10 minutit, ütles õpetaja, et iga minuti kohta, kui keegi hilineb, peame jooksma ühe staadioniringi. Lõpuks jooksime 10 ringi, mis võttis terve tunni. Me olime kõik väga solvunud, sest ega see meie süü polnud, et Markus nii kaua riietas.

Mäletan, et algklassides leidsime jõuluperioodil iga hommik lauasahtlist kaks pisikest lutsukommi. See oli väga tore aeg. Mäletan, et esimeses klassis oli meil kooli kõrval kirikus jõulukontsert, see oli vist viimane koolikontsert selles kirikus üldse. Mina, Sereli, Elevi ja Laura-Liisa pidime esinema mingi jõululauluga, mida ma enam ei mäleta, kuid mäletan, et meil ei olnud laulusõnad täiesti peas, mistõttu õpetaja Hestia laulis meiega hääletult kaasa ja me püüdsime tema huultelt sõnu lugeda.

Mäletan, et kui olin neljandas klassis, helises kell tundi ja mul oli vaja tundi joosta. Kahjuks aga ei näinud ma ühte vanema klassi poissi, kes tuli nurga tagant ning nurga peal pörkasime me kokku. Poiss jäi täiesti terveks ja läks tundi, aga mina olin lennanud lõuaga vastu trepi nurka ja lõua katki kukkunud. Mu ema tuli mulle järgi ning viis mu EMO-sse. Mul on sellest intsidendist ikka veel lõua peal arm.

Mirtel Mutli, 9. kl

Käisime Estonia teatris

Päev algas sellega, et kes teatrisse läksid, pidid olema enne 8.40 Viljandi bussijaamas. Sealt startisime Hansa Liini bussiga kahetunnist reisi. Tallinnasse, kohale jõudes parkisime bussi Solarise poe ette, kus saime natuke avastada. Solarise teisel pool oli Estonia teater.

Estoniasse sisse astudes pidime oma kotid ja joped andma teenindajale, kes omakorda andis meile žetooni, millel oli number peal. Suurde saali sisse astudes ja maha istudes, ründasid meid kari lasteaia ja algklassi lapsed.

Kui etendus algas, plaksutasid inimesed orkestrile ja eriti dirigendile. Tuled läksid kustu ja lavale tuli Papa Carlo koos mingi kastiga ja hakkas seletama. Buratinot mängis pika ninaga Märten Männiste. Etenduse lõppedes läksime kõik oma jopesid ja kotte tooma. Buratino lugu oli minu jaoks natukene igav ja tavaline, aga heaks tegi etenduse näitlejate välimus ja kuidas nad näitlesid.

Edasi liikusime Ülemise keskusesse, seal saime uidata kuskil poolteist tundi kindlasti. Peale poes käiku kogunesime kõik bussi tagasi ja hakkasime kodu poole sõitma.

„Buratino” lavastaja on Andres Dvinjaninov, muusika Olav Ehalalt.

Gert Vainoja, 7. klass

Tallinnas käik

Tallinnas käisime Humana sorteerimiskeskuses, kus oli juttu maailma probleemidest ning kuidas olla rohkem säästlik, külastasime Fotografiskat ning uudistasime prügimäel.

Kogunesime koolis ning siis läksime 8:30 bussi peale. Tallinnas esimene koht, kuhu sõitsime, oli Humana sorteerimiskeskus. Me esialgu kuulasime juhendajat, ta rääkis maailma probleemidest ja kuidas olla rohkem säästlik enda asjadega mitte neid kohe ära visata, tutvustas maailma sõbralikumaid riidematerjale. Sinna pidime kaasa võtma mingisuguse kasutatud pluusi ning jagunesime gruppideks, üks grupp läks alla juhendajaga vaatama, kuidas riideid sorteeritakse 20 minutit, samal ajal kui teine grupp värvis enda pluuse selliste värvidega, mis ei tule kunagi ära, et anda uut elu asjale, mida sa võib-olla poleks enam kandnud ja siis grupid vahetasid kohti.

Järgmine koht oli restoran Fotografiska, seal üks eesti tippkokk tegi meile roa, mida saime nautida enda klassiga ja kaheksandikkudega suures peolauas, siis see kokk tuli meie ette ning selgitas, kuidas nad teevad väga head toitu võimalikult säästlikult, koka nimi oli Peeter Pihel.

Peale söömist ja jutuajamist läksime taas bussi peale ja sõitsime umbes 20km prügimäele, me ei läinud välja, vaid üks prügimäel töötaja tuli meile bussi sisse. Ta rääkis pool tundi selle kohta, kuidas peaks sorteerima enda biojätmeid ning olema ettevaatlikum iga asjaga, mis ära viskad, kuna hästi paljud asjad olid täiesti korras riided või midagi säärast, mida oleks saanud ära annetada perele, kes neid asju vajab. Nägime, kuidas prügiauto viskas tonnide viisi mädanenud ning täiesti korras asju ära. Seal oli hästi palju linde, kes sõid seda prügi, töötajad selgitasid, et nad sorteerivad ise ka nii palju kui saab, aga palju lihtsam oleks kui inimesed ise ka teeksid seda.

Väga lõbus ning südantpuudutav retk oli.

Ann Üprus, 7. klass

Tartu ekskursioon

Läksime reedel 5. ja 7. klassiga Tartusse loodusmajja, kus uurisime kalu ja tegime erinevaid ülesandeid, mis olid kaladega seotud.

Alustasime bussiga sõitu kell 8:40 ja sõitsime 45min. Kuulasime alguses giidi, kes rääkis maja ajaloost. Pärast seda läksime teise ruumi ja seal hakkasime vaatama esitlust. Peale esitlust uurisime kala, meie grupp sai ainukese emase kala. Alustasime kala väljast uurimisega ja pärastpoole lõikasime kala lahti ja hakkasime kala sisu uurima.

Peale kala uurimist saime töölehed ja pidime maja peal erinevates punktides ringi käima ja ülesandeid täitma. Peale seda oli meil viktoriin ja peale lahenduste leidmist hakkasime sööma ja peale sööki läksime bussi ning sõitsime tagasi Viljandisse. **Eduard Rang, 7. klass**

Jutt roosist

Elas kord roos prügikastis, ta mõtles, et ta vajaks vett, aga tal polnud raha, et osta. Siis nägi ta ühte rikast inimest ja ta läks talt raha küsima, aga ta ei saanud. Ta kõndis linna peal ringi ja leidis jõe, see oli ta õnnelik hetk. Ta ujus kaks tundi, tal oli nii lõbus ja ta mõtles, et ta kolib kuskile prügikasti, mis on jõeale kõige lähemal. Ühe kuu pärast oli tal elu päris hea ja ta leidis maast raha ka, siis läks ta poodi šokolaadi ostma, ta ostis 5 kg ja ta ujus iga päev kolm tundi. Nii siis elas ta oma head elu edasi.

Taavi Enders, 5. kl

Jutt võilillest

Elas kord üks võilill, kes elas üpris igavat elu, ärkas hommikul ja ajas enda lehed laiali ja vaatas päikest ja ootas, kuni ta kasvab, aga jälle õhtul tõmbas ta lehed kokku ja jäi magama ja nii see kordus päevast päeva.

Ta kartis ühte asja ja selleks oli muruniiduk, ta kartis päevast päeva, et muruniiduk sõidab temast üle, aga siiani pole seda juhtunud. Kuid üks päev oli kosta muruniiduki häält. Võilill tõmbas enda lehed kokku ja tegi end nii väikseks kui sai, et muruniiduk teda ei näeks. Seekord vedas võilillel tohutult, muruniiduk oli temast kahe sentimeetri kaugusel.

Paari päeva pärast lasi ta enda esimesed seemned lendu ja siis tormas üks laps ja astus talle kogemata peale, nüüd siis elavad tema lapsed, lapselapsed ja lapselapselapsed õnnelikult iga suvi.

Teodemar Arakas, 5. kl

Vesikupp ja vesiroos

Elasid kord kaks lille vesiroos ja vesikupp, need kaks ei saanud kunagi läbi. Kuid vesikupul ja vesiroosil oli ka üks ühine sõber, varsakabi.

Varsakabi sai kõigiga läbi, ta oli selle veekogu kõige vanem taim. Ühel hommikul avastasid nii vesiroos kui ka vesikupp, et varsakabi on kadunud. Nad otsisid teda terve päeva, öösel nägid nad üksteist ja otsustasid varsakabja leidmiseks koostööd teha. Järgmisel hommikul alustasid vesiroos ja vesikupp otsimist, natukese aja pärast leidsid nad varsa-kabja kõrkjate seest ja aitasid varsakabja sealt välja. Samal ajal kui vesiroos ja vesikupp varsakabja otsisid, said nad suurteks sõpradeks.

Nii need kolm sõpra elavadki.

Roland Mättas, 5. kl

Päevalille jutt

Ühel ilusal hommikul hakkas päevalillel igav ja ta läks endale sõpru otsima.

Ta läks kõigepealt võilille juurde, tema aga oli liiga lühike, et ta saaks temaga mängida. Ta liikus edasi ja jõudis roosi juurde, tema oli ka lühike, aga mitte nii lühike kui võilill. Nad hakkasid mängima. Oli raske mängida, kui sind keegi kogu aeg torgib oma terava okkaga. Nii liikuski päevalill edasi. Ta jõudis järgmisena tulbi juurde. Tulbil olid aga sõbrad juba olemas ja nad hakkasid teda kiusama, sest ta on liiga pikk ja et tal pole nii palju värve kui tulpidel. Siis tuli tema juurde laipkese lill ja tema oli veidike pikem kui päevalill, noh ikka väga

palju pikem ja nad said suurepäraselt läbi ja said sõpradeks.

Ning kui nad veel närtsinud pole, siis mängivad nad ikka veel onu Teedu aias.

Hanna-Liisa Käba, 5. k

Mis on koolis toimunud?

11. mail käisid seiklusringi õpilased mõõtu võtmas Põltsamaal Kuningamäe kardirajal. Taaskord sõideti kiireid aegu ja täiendati sõiduuskusi. Õpilased tõdesid, et tuleb truuks jääda juba kordi külastatud Lange Motokeskusele, kus on siledam rada ja uuemad kardid.

25. mail korraldati 9. klassile lustakas viimase koolikella aktus. 9. klass säras ja lustis täies lapsemeelsuses nii päikeses kui "vihmas".

25. mail said 4.-5. klassi lapsed loovusringi tegevuste raames osa Vanemuise teatri butafoorse koogi töötoast kui ka teatritunnist "Lastele keelatud". Meisterdati torti, jäljendati haavu, uudistati laval kasutatavaid relvi ja muid tarvikuid.

30. mail toimus kogu kooli matkapäev. Matkadistantsil (4,2

km) tuli läbida 7 erisugust tegevuspunkti. Esmaabipunktis õpetati elustamist, sidumist, käitumist minestuse või ninaverejooksu korral. Palliplatsil tuli mängida tekkide abil võrkpalli.

Prügisorteerimise punktis täiendati teadmisi, kuidas tänapäevastes tingimustes prügi sorteerida ja kuhu viia prügi, mis tavapärastes konteineritesse ei kuulu. Kaitseliidu punktis tuli ühendada juhtmed ja luua sideühendus sõbra telefoniga (laste lemmiktegevuspunkt!). Jõuproovi punktis tuli rammu katsuda kõieveos. Mälutreeningu punktis tuli loomulikult mälumängu mängida ning kirjanduse punktis kokku viia raamatu pilt, autor ja pealkiri. Kummardus tublidele abilistele, kes juhtisid tegevusi kontrollpunktides: Sakala Malev, õpetajad Sirje ja Viigi, Karolin, Adeele, Kevin, Rauno, Anni, Johanna, Rihanna, Lumme, Kadi, Kadri ja Liis!

28. mail toimus Viljandi lauluväljakul üle kolme aasta taas maakonna laulu- ja tantsupidu "Keskpõrandale kokku". Pidul algas kell 16.00 rongkäiguga. Peol osales 113 kollektiivi ning kokku üle 2000 esineja, nende seas meie armsad laulu- ja tantsulapsed Eda Kivisilla ja Triin Lill-Mäe juhendamisel. Üritus pani helisema rinnad ja tegi härdaks meele, ilusaid hetki on võimalik meenutada järelevaadatavas videos, on uhke tunne silmata ka meie õpetaja Eda dirigendipuldis ;) <https://sakala.postimees.ee/7532717/maakonna-laulu-ja-tantsupidu-jarelvaatamises-viljandimaa-kutsus-koiki-keskporandale-kokku...>

29. mail osalesid Kalmetu kodutütred õpetaja Eda Kivisillaga (Kalmetu piirkonna kodutütarde juht) 10-14-aastaste kodutütarde matkamängul "Pruudeni jälgedes". 14 võistkonna hulgas paigutati taas keskele, 7. kohale. Johanna Maria Topolev, Anni Oja, Rebecca Viigand (Paalalinna kool) ja Jete Sala (Paalalinna kool), palju õnne taaskordse eduka retke läbimise puhul!

31. mail toimus koolis üllatuskontsert. Külal oli Põhja-Tallinn! Räägiti tähtsat juttu, jagati elulist nõu, kuulati muusikat, tehti pilte ja jagati autogramme.

1. juunil tähistasime lastekaitsepäeva, mil toimus humoorikas Lepatriinu-teatri etendus "Prügikuningriik".

Peale etendust õppisime praktilisi oskusi slack-line töötoas.

2. juunil külastasid liikumis- ja tantsuringi lapsed AHHA keskust. Rõõmsat ja tegusat õppeaasta lõppu!

Karin Mägi (kooli huvijuhi tekst ja fotod)

9. klassi õpilaste iseloomustused

Mihkel - on tark, tinistab kitarri, temaga rääkides võid saada infot, millest on tulevikus kasu, on normaalne klassivend, saab usaldada, mõistlik, oskab autodega tegeleda, oskab füüsikat, vahest viskab kildu, tore, enamus ajast suhteliselt mõistlik, ainuke kes oskab füsa, juuksed on 10/10.

Alar - vahest ebaviisakas, vingub tundides, normaalne vana, suhteliselt pull vend, raju peokaaslane, tegeleb arvutitega ja autodega, roppsõnad on ta lemmikud.

Daniel - pull vend, kuulab räppi, millestki ega kellestki ei saa aru, pravilna produkt, tark, aga mängib lolli, normaalne vana, vaikne, ilusad silmad, hajameelne.

Elevi - rahulik, korralik, head hinded, mängib klaverit, viisakas, klassis vaikne, oskab joonistada, mängib trumme, naljakas, teeb häid brownies-d, käib muusikakoolis, jube äge mimm, fashionista

Sereli - cool, viisakas, head hinded, sõbralik, tore, hea stiilitunnetusega, luuletab.

Mirtel - julge, tark, head hinded, targutab, teab kogu aeg tundides vastuseid, vahest tüütu, loeb palju, jagab kodutöö vastuseid, jagab süüa, väga tegus ja asjalik, käib muusikakoolis, laulab hästi.

9. klass lustib tutipäeval koos õp Anneli ja õp Marikaga

Risto - viisakas, vaikne, oskab õppida, tore vend, tema juures alati toimub midagi, teeb pulli vahetundides, sõidab autodega, õpetajad ajavad närvi.

Raoul - saab mängu mängida, nii et igav ei hakka, vaikne vend, eriti siis, kui õpetaja teda kutsub, loobib oma koolikotti, tihti viriseb, magab sisse, salaja geenius.

Joosep - viisakas, vaikne, lahe vana, mates ülihea, sai endale lõpuks prillid, sõbralik, häkib, rahulik, teeb tunnis kaasa, ajab mõistlikku juttu.

Rasmus - segab tundi, naljakas, vaimukas, sööb palju, julge, telefonis kogu aeg, vaidleb õpetajatega, enda arvates jube naljakas, vabal ajal sööb kärbseid, juut, käib iga mate tunni ajal vetsus, pull vana, kunagi ei jää vait.

Marika - super cool, energiline, sõbralik, leiutab uusi sõnu, vaba olekuga, väga lahe proua.

Kalmetu koolis on kiired ajad

15. märtsil toimus koolis õpilaste poolt kauaoodatud sündmus. Kohtuti kirjanik Sass Hennoga, vahetati mõtteid, koguti inspiratsiooni ja paluti autogrammi.

18. märtsil käisid seiklusringi õpilased Lange motokeskuses karti sõitmas. Kiiremad õpilased said auhinnaks finaalsõidud. Aprilli alguses viisid algklassiõpetajad meie pisemad lapsed Ugala teatrisse.

6. aprillil käisid 30 4.-9. klassi õpilast väljasõidul Tallinnas. Külastati Humana Peasorteerimisjaama, einestati Fotografiskas ja kohtuti peakokk Peeter Piheliga ning lõpetuseks tehti ekskursioon Tallinna Jäätmete Taaskasutuskeskuses.

Järgmiseks projektitegevuseks on tekstiilmaterjalide lagunemist uuriv eksperiment, mille käigus kaevatakse maasse erinevad kangamaterjalid (samet, siid, puuvill, polüester jm), märgistatakse need ning võetakse mitme kuu vältel pinnaseproove. Uue kooliaasta hakul kaevatakse kangatükid maast välja ning analüüsitakse lõpptulemusi. Juunikuus saab kaks klassi osaleda Viljandi Kutseõppekeskuses toimuvates töötubades (tekstiil ja ehete valmistamine). Suvevaheajal ootab õpilasi ees fotokonkurss „Ehtigu mind loodus“, mille peauhindadeks on Tanel Veerne kõrvarõngad. Tegemist on KiK rohetehnoloogiaprojektiga „Dress don't stress“, rahastab Eesti riik.

8. aprillil käisid 4., 5. ja 7. klass KIK õppeprogrammi raames Tartu Loodusmuuseumis ja Tartu Loodusmajas.

Õpilasesinduse noored on olnud aktiivsed valla elu kujundajad. Kooli esindati Viiratsis toimunud oslauskohvikus ning tehti koolielu parendamise ettepanekuid õppenõukogule. Õpilasesinduse noored on pidanud koosolekuid, et kaasa rääkida valla arengukava koostamisel. Asepresident Liis Saarepera on suhelnud Atko bussifirmaga, et lahendada õpilaste poolt tulnud kaebusi. Valmimas on uus ja põnev noorteprojekt, mis keskendub vaimsele tervisele. Projektjuhiks on Rihanna Meikar ning meeskonnakaalasteks Johanna Maria Topolev ja Anni Oja.

13. aprillil käisid tantsuringi ja näiteringi õpilased Karksi-Nuias pärimuspäeval „Väikesed virred“.

Vanema kooliastme õpilased külastasid Aitan Lapsi programmi raames maikuus külalisesitendusi „Kauka jumal“ (VAT-teater) ja „Shakespeare kogutud teosed“ (Kuressaare teater) Viljandi teatris Ugala.

20. aprillil külastasid 4. ja 7. klassi õpilased näiteringi ja muusikaringi rahastusel Tallinnas Estonia teatris "Buratinot".

Karin Mägi kooli huvijuht

Noorte projektipäeva kokkuvõte

5. juunil sai teoks uue konkursi „Järgmine samm” Kalmetu Põhikooli noorteprojekt "Häki mu maailma!". See keskendus teismeliste ja nende vanemate suhtlemisoskuste parendamisele. Noorteprojekti juhiks oli 8. klassi neiu Rihanna Meikar. Meeskonda kuulusid ka 7. klassi neiu Johanna Maria Topolev ja Anni Oja. Noorte koordinaatoriks oli huvijuht Karin Mägi.

Lapsevanemad ja noored veetsid ühiselt terve pika päeva, mille keskmes oli koostöö ja suhtlemisoskuste lihvimine. Karin Kiilaspä juhtimisel toimus töötuba, kus arutleti, näideldi ja jõuti selgusele, milliseid teadmisi ja oskusi rakendada, et konflikte ennetada ning vajadusel oskuslikult lahendada. Ülle Puu eestvedamisel toimus akrüülmaalide valamise töötuba. Noorte ja nende vanemate ühistööna valmis 15 omanäolist maali, mis jäävad projektipäeva pikaks ajaks meenutama.

Päev lõppes Valma Seikluspargis, kus tuli õpitud teadmisi praktikas rakendada. Seigeldes kõrgustes julgustasid vanemad oma lapsi ja lapsed vanemaid. Ületati takistusi, iseenda hirme ja õpiti teineteist paremini tundma - oli imeline päev!

Suur tänu särasilmsetele noortele, nende südamlikele vanematele ja ilmataadile, kes tegid sellest vägeva päeva! Kummardus meeskonnale, juhendajatele ja teistele olulistele abilistele! Peatselt ilmub möödunud päevast suurem hulk pilte kooli galeriisse.

Projektikonkursi "Järgmine samm" tegevusi koordineerib Eesti Avatud Noortekeskuste Ühendus ning rahastatakse Haridus-ja Teadusministeeriumi ja Haridus-ja Noorteameti poolt.

Karin Mägi (kooli huvijuhi tekst ja fotod)

Nuuskmõmmik või Felix???

Ma olen alati tahtnud teada, mis tunne on olla allilmas. Ärge saage valesti aru, ma ei taha surra, lihtsalt hirmus tahtmine on teada, mis tuleb peale surma. Kas ma muutun vaimuks ja saan igal pool ringi lennata, kas ma lähen allilma, kus kõik teised surnudki on, kas ma sünnin uuesti ja alustan uut elu, kas ma lähen taevasse, kas ma lähen põrgusse või äkki ongi peale surma lihtsalt üks lõputu tühjus? Oleks mul vaid mingi võimalus minna allilma, vaadata mis seal toimub ja siis tagasi siia ilma tulla. Muidugi, kui seal allilmas parem on, siis ehk jään sinna.

Algas jälle uus päev. Ma vihkan hommikuid, ma ei saa kunagi öösiti hästi magada, kui ainus asi millele mõtlen, on allilm. See on mu kinnisideeks saanud. Ma pean välja mõtlema viisi, kuidas sinna minna, ilma et ma sureks. Ma ei ole sellest ühelegi oma sõbrale ega pereliikmele rääkinud. Ma väga tahaks, aga nad ilmselt peaksid mind imelikuks.

Koolis läheb mul isegi üllatavalt hästi, tundides olles suudan õnneks õpetaja jutule keskenduda, ega mõtle nii palju allilmast. Iga päev peale kooli lähen ma jala läbi linna, kõige lühemat teed kaudu koju, aga täna sinna minnes nägin, et seal on teetööd ja ma ei oleks nendest masinatest mööda mahtunud. „No palju õnne mulle,“ mõtlesin pahuralt. Nüüd pean pikemat teed kaudu minema. Ega sellel pikemal teel midagi viga polegi, see läheb läbi ühe ilusa pargi. Viimati, kui ma siit kaudu koju läksin, polnud siin isegi pinke veel, aga nüüd on täitsa korralik park. Mõtlesin siis natuke ühel pingil istuda, puhata ja loodust nautida. See pikk tee oli mu täitsa ära väsitanud. Järsku tundsin midagi liikumas oma jalgade juures ja pidin peaaegu hirmust püksi tegema, aga siis nägin, et see oli lihtsalt mingi kass. Ta nühkis end mu jalgade vastu ja nurrus jube valjult. Ma olen väiksest saati endale kassi tahtnud, aga me pole kunagi saanud võtta, sest mu vend on allergiline. Võtsin kassi endale sülle ja ma tean, et hulkuvaid loomi ei tohiks puutuda, aga ta oli ju nii nunnu ja pealegi ei näinud ta üldse kodutu välja. Tal oli täiesti puhas ja läikiv süsimust karv. Paitasin natuke teda veel ja otsustasin hakata koju minema enne, kui ema veel muretsema hakkab. „Nüüdsest peale hakkab ma iga päev läbi selle pargi koju minema,“ ütlesin kassile, mis vahet, et ta minust aru ei saa. Jõudsin koju, panin kähku kassikarvadega koos olevad riided pessu ja kadusin oma tuppa.

Järgmised päevad läksingi peale kooli läbi pargi koju ja alati see kass ootas mind. Võisin teda juba oma sõbraks pidada, rääkisin talle pikad jutud maha, peamiselt allilmast. Ta küll ei vastanud kunagi, aga ma tundsin, et ta saab aru ja vähemalt ta ei pidanud mind imelikuks. Tundsin tõelist sidet selle kassiga.

Möödusid mitmed kuud ja see kass on vahepeal muutund juba nagu mu parimaks sõbraks. Ta ei vaidle minuga kunagi, kuulab, mõistab ja see teeb alati mu päeva nii palju paremaks, kui näen, et ta juba ootab mind pargis. Ühel päeval jälle pargis olles mõtlesin, et peaks talle äkki nime panema. Ainult et mul polnud ühtegi ideed. „Mis su nimi on?“ küsisin kassilt. „Felix,“ vastas ta. Vannun, et mu süda jäi hetkeks seisma. Ta on ju kass. See ei saa reaalne olla. Ma kujutasin seda ette. Vaatasin kassile otsa ja tema vaatas mulle vastu nagu midagi poleks juhtunud. Nagu see oleks normaalne. Kas ma tõesti kuulsin praegu luulusid? Tõstsin kassi sülest maha ja läksin kiiruga koju. Positiivne on see, et nüüd on tal vähemalt nimi. Felix siis Felix. Ema teadis, et ma alati peale kooli mingi kassiga hängin, aga seda, et see kass rääkida oskab, ma küll talle öelda ei julgenud.

Järgmine päev läksin jälle parki. Seal ta oli. Felix. Ta käitus ikka nagu poleks midagi juhtunud. Ma küsisin temalt veel igasuguseid küsimusi ja proovisin ta uuesti rääkima panna, aga ta suust ei tulnud piuksugi. Muutusin juba päris kärsituks. „Ütle nüüd ometi midagi, Felix!“ ütlesin kassile, aga ta lihtsalt magas mu süles edasi. Ma ei taha teada, mida möödakäijad minust mõtlesid. Mingi hull tüdruk üritab kassiga rääkida. Võib päris naljakas vaatepilt olla, aga minu jaoks polnud siin midagi naljakat. Leppisin sellega, et kuulsin luulusid ning ei tüütanud enam Felixit. *järg lk 11*

lk 10 järg Möödusid veel mitmed kuud. Istusime jälle Felixiga pargis. Ühel vaikuse hetkel lausus ta: „Ma räägin sulle nüüd kogu loo ära,” ja enne kui ma reageeridagi jõudsin, pani ta käpa mu suule ja vaigistas mu. „Jah, ma oskan rääkida. Sa ei kuulnud luulusid. Ma räägin sulle nüüd kogu tõe välja, aga sa pead lubama, et see jääb ainult meie vahele,” lausus Felix. Ma olin hämmingus.

Ma ei olnudki hull, Felix tõepoolest oskab rääkida. „Ma luban,” vastasin talle. „Hea küll, mul pole antud luba, et rääkida, kust see kõik alguse sai, aga ma räägin nii palju kui saan. Ma töötan ühes salajases laboris, kus me töötame selle kallal, et inimesed saaks käia allilmas nii, et nad ära ei peaks surema. Me oleme valmis teinud ühe portaali, mis kõigi eelduste kohaselt viib allilma. Nüüd on meil ainult vaja inimest, kes oleks nõus seda katsetama. Ma arvan, et just sina oled see õige, pole just eriti palju inimesi, kes mõtleks nii palju allilmast nagu sina.” Ma ei osanud sellele kuidagi vastata. See kõik tundus nagu uni. Mul oli nii palju küsimusi, aga ma ei teadnud, kust küsimist alustada.

„Aga kust sa teadsid just minu juurde tulla? Ma ei ole kellelegi varem rääkinud, kui väga ma allilma minna tahaks,” küsisin lõpuks. „Sellest ma rääkida ei tohi, küsi parem midagi muud,” vastas Felix. „Kus see labor asub? Ega see mingi loll nali ei ole? Oled sa üldse päris kass?” küsisin. Felix oli päris ehmunud näoga, ta ilmselt ei oodanud nii palju küsimusi. „See labor asub kaugel idas, see ei ole mingi loll nali ning jah, ma olen päris kass,” vastas ta. Ta seletas mulle kõik põhjalikult lahti, vastas kõigile mu küsimustele ning lõpuks ma olingi nõus. See oli ju mu unistus olnud juba nii kaua. Muidugi kartsin ma ka veidi, aga uudishimu oli suurem. Leppisime kokku, et kohtume järgmine päev jälle pargis ja ta viib mu labori juurde.

Öösel ei suutnud ma magada. Mis see allilm siis lõppude lõpuks on? Homme saangi ma vastuse kõigile oma küsimustele. Huvitav mis juhtub, kui ma homme sellest portaalist läbi lähen? Kas ma liuglen taevas pilvedel või kõnnin hoopis põrguteel? Kas ma olen tavalises maailmas edasi, lihtsalt vaimuna? Või äkki astun ma sellesse lõputusse tühjusesse? Või on seal hoopis midagi muud, millest ma isegi unistada ei oska?

Ärkasin pargipingil, see võõras kass endiselt mul süles. Õues oli juba peaaegu pime. Ma olin nii segaduses. Kas ma tõesti nägin just und rääkivast kassist, kes mu allilma viib? Uskumatu. Mu unenäos olid mööda läinud mitmed kuud, päriselus vist ainult mõned tunnid. Läksin kähku koju, ema kindlasti muretses juba.

Sereli Marandi, 9. kl. Maakondlikul võistlusel Paalalinna Põnevik vanem aste (7.- 9.) eripreemia

Minu kodu

Mul kodu juures palju kitsi,
kooli minna ma ei viitsi.
Koduaias kollane koer,
lähedal saab käia poes.

Poest saab osta palju leiba,
leiva kõrvale suppi keedan.
Minu kodu on väga tore,
sellel viga väga pole.

Raoul Reinsoo, 6. klass

Hea on olla eestlane

Mina olen eestlane
ei rumeenlane ega venelane.
Eesti keel on ilus ja hea
iga eestlane seda oskama peaks peast.
Väike riik me oleme
äkki võib-olla miljonine?
Eestimaal on palju metsa,
paljud inimesed sinna elama tahavad minna.

Mihkel Altsaar, 6. klass

12.....

Arva ära, kes on pildil?

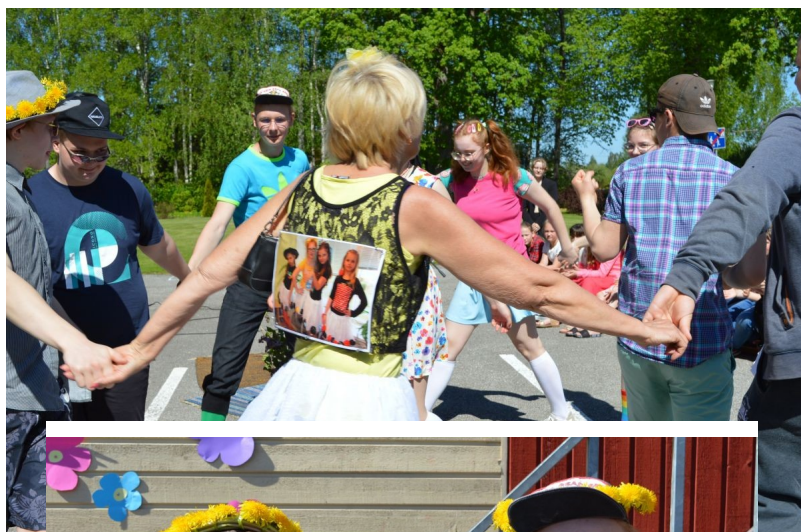
1)..... 2)..... 3)..... 4)..... 5).....

6)..... 7)..... 8)..... 9)..... 10).....

FOTOKONKURSS
"EHTIGU MIND LOODUS"
15.06-1.09.2022

Iga Kalmetu kooli õpilane saab konkursile esitada kuni 2 teemakohast töötlemata fotot. Fotod saada koos nime ja klassiga karin@kalmetu.vil.ee

Parimate tööde autoreid rõõmustame Tanel Veeerne ehetega! www.ehestu.ee

Sõbrad Rasmus ja Mihkel tutipäeva aktusel

Kalmetu Sõna toimetus: Mirtel Mutli, Sereli Marandi, Elevi Lääts, Joosep Poolakese, Ann Üprus, Gert Vainoja, Eduard Rang, Mihkel Altsaar, Alar Ant, Teodemar Arakas, Taavi Enders, Roland Mättas, Hanna-Liisa Käba, Karin Mägi, Helina Matusorg, Ene Toomsalu ene@kalmetu.vil.ee